AH 517
2026Z20697

Antwoord van staatssecretaris Van Bruggen (Justitie en Veiligheid)
(ontvangen 2 november 2026)

Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2026-2027, nr. 415

Vraag 1
Herinnert u zich uw antwoorden op de eerdere vragen van het lid Mutluer over hetzelfde onderwerp?[1]

Antwoord op vraag 1
Ja.

Vraag 2
Maakt u bij uw antwoord, dat postume tussenadoptie niet zal bijdragen aan de identificatie en publieke vindbaarheid van het kind, onderscheid tussen forensische identificatie (die via de bestaande N.N.-registratie en het DNA-profiel gewaarborgd blijft) en maatschappelijke vindbaarheid, zoals een publiek raadpleegbare naam en registratie? Zo ja, op welke van beide doelen doelde u in uw antwoord?

Antwoord op vraag 2
In mijn antwoord doelde ik op de maatschappelijke vindbaarheid.

Vraag 3
Kunt u toelichten hoe bij postume tussenadoptie de ouderlijke autonomie bij naamgeving doorbroken zou worden in gevallen waarin, na een bewaartermijn van één jaar, geen enkele ouder is geïdentificeerd of getraceerd?

Vraag 4
Deelt u de mening dat er in deze gevallen nooit een door de ouders gegeven naam heeft bestaan, aangezien er geen geboorteaangifte heeft plaatsgevonden? Zo ja, op welke grond stelt u dat de adoptieve naam een “andere” naam zou zijn dan het kind “via de ouders zou hebben gekregen”? Zo nee, waarom deelt u die mening niet?

Antwoord op vragen 3 en 4
Zoals ik heb proberen aan te geven in de beantwoording van eerdere vragen over dit onderwerp,[2] is onbekend of het kind al een naam had, of welke naam de ouder(s) in gedachten had(den). Dat er geen geboorteaangifte is gedaan en dat de ouders niet binnen een jaar geïdentificeerd of getraceerd zijn, doet daar mijns inziens niet aan af.

Vraag 5

---

[1] Aanhangsel Handelingen II, vergaderjaar 2025-2026, nr. 2593.
[2] Idem.

Onderkent u dat het ontbreken van nieuwe gevallen niets zegt over de toepasbaarheid van de voorgestelde regeling op de naar schatting circa 250 bestaande, historische gevallen sinds de Tweede Wereldoorlog en over gevallen die niet in de publiciteit zijn verschenen en dus niet in het overzicht zijn opgenomen? Bent u bereid dit alsnog in uw beoordeling te betrekken?

Antwoord op vraag 5
De voornaamste reden om postume tussenadoptie niet te overwegen, is mijns inziens dat het niet bijdraagt aan het verbeteren van de publieke vindbaarheid van deze kinderen. Het al dan niet betrekken van gevallen die niet in de publiciteit zijn verschenen en niet in het overzicht zijn opgenomen, maakt mijn beoordeling over de toepasbaarheid van de voorgestelde regeling van postume tussenadoptie dan ook niet anders.

Vraag 6
Kunt u alsnog ingaan op de vraag of u zelf andere mogelijkheden ziet om het gesignaleerde verschil in behandeling tussen levenloos geboren kinderen (sinds 2019 registreerbaar) en kort na de geboorte overleden, niet-geïdentificeerde kinderen te corrigeren? Zo ja, welke mogelijkheden ziet u?

Antwoord op vraag 6
Ik wil vooropstellen dat deze situaties, waarbij niet duidelijk is wie het overleden, pasgeboren kind is en wie de ouders zijn, erg schrijnend zijn.

Het opnemen van gegevens over levenloos geboren kinderen in de BRP dient niet primair de overheidsregistratie, maar vormt een erkenning van het bestaan van deze kinderen in het leven en het verwerkingsproces van de ouders. Deze opname is nodig om ouders die daarom verzoeken in MijnOverheid inzage te kunnen geven in de gegevens over hun levend én niet levend geboren kind(-eren).
Het opnemen is ook bedoeld om de ambtenaren van de burgerlijke stand te informeren over het levenloos geboren kind, zodat zij daar in de uitvoering van hun taak rekening mee kunnen houden, bijv. de bejegening van de ouder bij de geboorteaangifte van een volgend kind.

Voor overleden pasgeboren kinderen waarvan (nog) niet bekend is wie de ouders of familie zijn, is eenzelfde erkenning niet mogelijk. De voorgestelde tussenadoptie maakt dat niet anders. Dat in combinatie met de huidige taakstelling, maakt dat ik kies voor andere, meer prioritaire opgaven binnen het personen- en familierecht.

Vraag 7
Wat is uw mening over een uitbreiding van artikel 2:56a van de Wet basisregistratie personen naar niet-geïdentificeerde kinderen die kort hebben geleefd, zonder gebruik te maken van de figuur 'adoptie' en analoog aan de bestaande regeling voor levenloos geboren kinderen?

Antwoord op vraag 7
Op basis van artikel 2.56a van de Wet BRP is het voor ouders mogelijk om te verzoeken om in de BRP gegevens op te nemen over kinderen die op het moment van geboorte niet meer in leven zijn, of omtrent wie een Nederlandse akte is

opgemaakt waarin vermeld is dat het kind op het ogenblik van aangifte niet in leven is. De gegevens over het kind worden in de BRP opgenomen op de persoonslijst van de ouder die daarom verzoekt. Het betreffende kind krijgt geen eigen persoonslijst. Om die reden is het niet mogelijk dit artikel uit te breiden naar kinderen die kort na de geboorte zijn overleden en waarvan de ouders onbekend zijn. Er is immers geen ouder in beeld die het verzoek kan doen, en geen persoonslijst waarop het kind kan worden bijgeschreven. Mocht de ouder op een later moment wel in beeld komen, dan kan deze alsnog met een beroep op artikel 2.56a Wet BRP het kind laten bijschrijven op diens persoonslijst in de BRP.